

ת"פ 54432/02/17 - מדינת ישראל נגד אמיר עיסא (עצור בפיקוח),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 54432-02-17 מדינת ישראל נ' עיסא(עצור בפיקוח) 23.11.17

לפני כבוד השופט כמאל סעב

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אמיר עיסא (עצור בפיקוח),

בשם המאשימה: עו"ד הגב' טל גרשון

בשם הנאשם: עו"ד רן שטרצר

גזר דין

א. פתח דבר:

1. הנאשם, יליד 1996, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן שסומן באות א', במספר עבירות של **החזקה ונשיאת נשק**, לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא ו- 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. במסגרת הסדר טיעון, הוגש כתב אישום מתוקן בעובדותיו הודה הנאשם והורשע בעבירות המפורטות לעיל. לעניין העונש הטיעון חופשי.

ב. עובדות כתב האישום המתוקן:

3. הנאשם מתגורר בביתו שנמצא בכפר קאסם (להלן: "**הבית**").

4. סמוך לפני יום 22.02.16 באופן שאינו ידוע למאשימה, הנאשם השיג אקדח מסוג ברטה מס.ד. 82233 (להלן: "**האקדח**") ביחד עם מחסנית תואמת שבה 7 כדורים 0.22 מ"מ (להלן: "**המחסנית**"). האקדח הינו כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם.

5. מאז ועד יום 16.02.17, הנאשם החזיק באקדח ובמחסנית סמוך לביתו ובמשך מספר חודשים עד ליום 16.02.17 נשא אותם פעמים רבות מאוד, למקומות אליהם הלך או נסע.

6. ביום 16.02.17, בשעות הצהריים, הנאשם נסע מכפר קאסם אל נהריה, ברכב מסוג מאזדה (להלן: "הרכב"), בו נהג חברו אחמד עיסא כשלנסיעה הצטרף גם עותמאן עיסא ומגארי יאסין. במהלך הנסיעה הנאשם החזיק באקדח ובמחסנית ונשא אותם עמו.
7. באותו יום, סמוך לפני השעה 16:00, בצומת הרחובות הגעתון והרצל בנהריה, שוטרים עצרו את הרכב לבדיקה. באותה העת, הנאשם אחז בידו את האקדח כשהוא טעון במחסנית ובה הכדורים ומשהבחין בשוטרים הכניס את האקדח הטעון לתחתוניו. מיד לאחר מכן, האקדח והמחסנית נתפסו על ידי המשטרה.
8. לבקשת הסנגור ולאור גילו של הנאשם נשלח האחרון לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.
- ג. תסקיר שירות המבחן:**
9. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, שהינו כבן 21, נעדר עבר פלילי, רווק, מתגורר עם משפחתו הגרעינית בכפר קאסם, אינו עובד כשנה וחצי עקב פציעתו מירי.
10. אבי הנאשם כבן 53 ומתקיים מקצבת נכות, אימו כבת 39 הינה עקרת בית. הנאשם הינו הילד השני מבין חמשת אחיו.
11. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, טרם סיום לימודיו החל לעבוד בתיקון והתקנת מזגנים.
12. כשנה טרם מעצרו בתיק הנוכחי, נורה בשתי רגליו עת ששהה בבית קפה בעיר מגוריו. עד היום אינו יודע מי ירה בו ושלל כל סכסוך או התנהלות שולית ברקע לפגיעה.
13. שירות המבחן התרשם כי אירוע הירי היה טראומטי עבור הנאשם וכי היו לו השלכות על תפקודו במערכות חייו השונות. הנאשם סובל מתחושות חרדה, חוסר ביטחון ונטייה להתבודדות. על רקע זה ורצונו בהגנה עצמית הסביר הנאשם את ביצוע העבירה הנוכחית.
14. הנאשם שלל כל כוונה לשימוש בנשק וציין כי החזקתו העניקה לו תחושת ביטחון. לדבריו כתוצאה מאירוע הירי, חווה מצוקה וחרדה ועל כן נהג לשאת את הנשק המוזכר בכתב האישום המתוקן.
15. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נותן מידע מגמתי וסלקטיבי ומתקשה להתייחס באופן ישיר וביקורתי להתנהגותו וכי הוא עסוק בהצגת תפקודו החיובי והנורמטיבי טרם פגיעתו מהירי ובהשלכות הטראומטיות

עליו כהסבר לביצוע העבירה דנן.

16. אל שירות המבחן הועברה חוות דעת פסיכיאטרית של הנאשם אשר ממנה עולה כי הנאשם סובל ממצב דכאוני ופוסט טראומה על רקע אירוע הירי שעבר.

17. שירות המבחן קבע כי רמת הסיכון של הנאשם להישנות התנהגות אלימה בעתיד הינה בינונית ובמידה יובצע עבירת אלימות חומרתה תהיה בינונית גם היא.

18. בבחינת גורמי הסיכון במצבו של הנאשם להישנות התנהגותו אל מול הגורמים לסיכויי שיקום ולצמצום סיכון במצבו, קבע שירות המבחן כי אין בידו לשלול סיכון במצבו ולבוא בהמלצה שקומית בעניינו.

19. שירות המבחן התבקש להכין תסקיר משלים לאחר שתונח בפניו חוות דעת פסיכיאטרית עדכנית, ואכן ביום 15.10.17 הוגש תסקיר משלים לאחר ששירות המבחן עיין בחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 27.9.17 אודות הנאשם.

20. נוכח מצבו הנפשי המורכב של הנאשם כפי שעלה מחוות הדעת הפסיכיאטרית, הטיפול בו משולב הנאשם ועל מנת שלא להחמיר את מצבו הנפשי, המליץ שירות המבחן בתסקיר המשלים לשקול בחיוב הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות אשר יאפשר לו להמשיך בטיפול הפסיכיאטרי וכדי לצמצם את הפגיעה בתפקודו ובמצבו הנפשי. במקביל, המליץ שירות המבחן להטיל צו מבחן בעל אופי מעקבי על הטיפול שעובר הנאשם במסגרת הפסיכיאטרית.

ד. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

21. ב"כ המאשימה הגיש את טיעונו בכתב שסומנו באות "ב" והשלים את טיעונו בעל-פה בפניו.

22. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, לנסיבות העבירה וחומרתה, לנסיבות חייו האישיות של הנאשם ולתסקיר המבחן.

23. עוד הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה וטען כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות המקרה שלפנינו נע בין 3 עד 5 שנות מאסר בפועל. כך למשל הפנה לע"פ 2839/05 **ראיד עבד אל קדר נ' מדינת ישראל**

(ניתן ביום 17.11.05), שם הורשע המערער בעבירה של נשיאת אקדח ובו מחסנית עם 13 כדורים. על המערער הוטלו 3 שנות מאסר בפועל ושנה מאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש. עוד הפנתה המאשימה לע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.02.12), שם הורשע המערער בעבירה של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. על המערער שנעדר עבר פלילי הוטלו שנתיים מאסר בפועל ושנת מאסר על תנאי. הערעור על חומרת העונש נדחה. המאשימה הסתמכה גם על ע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.10.10), שם הורשע המערער בעבירה של נשיאה והובלת נשק, על המערער שנעדר עבר פלילי נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל ו-16 חודשי מאסר על תנאי. הערעור על חומרת העונש נדחה.

24. לטענת ב"כ המאשימה, אין בנסיבותיו האישיות של הנאשם להצדיק סטייה מהמתחם הכולל עונש מאסר בפועל ממושך וכי תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד.

25. לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם הינו אדם בגיר ואינטליגנט שבחר בחירה מודעת לביצוע העבירות. נשא את הנשק במספר הזדמנויות במשך כשנה ללא רישיון וביודעין, הנאשם אחראי באופן מלא לביצוע העבירה. עוד טען ב"כ המאשימה כי טענות בדבר הגנה עצמית עקב הטרואמה שחוה מאירוע הירי אינן נכונות בשל העובדה כי הנשק נמצא ברשותו עובר לאירוע הירי.

26. ב"כ המאשימה מבקש מבית המשפט לנקוט בענישה מרתיעה וחד משמעית במטרה למנוע הישנות מקרים דומים ולהתמודד עם תופעה זו שהפכה למכת מדינה של ממש, וכן גם לאור עמדת בית המשפט העליון הרואה בחומרה מעשים אלו גם בשל הנזק הטמון בהם.

27. אשר על כן ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר אשר יהיה ברף העליון של מתחם הענישה המוצע על ידיה, זאת לצד מאסר מותנה משמעותי וקנס כבד.

טיעוני ב"כ הנאשם:

28. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעובדה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והודה בביצוע העבירה שבכתב האישום המתוקן. הנאשם הודה בעבירה של נשיאת נשק במשך תקופה של שנה. לדברי ב"כ הנאשם מדובר בעבירה אחת שצריכה להיות מצויה בתוך מתחם אחד אשר מתחיל מ-12 חודשי מאסר.

29. ב"כ הנאשם הגיש אסופה של פסיקה שלטענתו דנה בעבירות דומות, כך למשל הפנה לת"פ (מרכז) 25902-05-16 **מדינת ישראל נ' קשקוש** (ניתן ביום 24.04.17), שם הורשע נאשם בעבירות של נשיאת והחזקת נשק. הנאשם רכש אקדח גנוב ובמשך כשלושה חודשים נהג להחזיק ולהסתובב עימו. בעניינו הוגש תסקיר חיובי. ביהמ"ש קבע מתחם שנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל כשבסופו של

דבר הושת על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנה הסנגור לת"פ (חי') 45228-07-16 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (ניתן ביום 30.04.17). שם הורשע הנאשם בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם נתפס כשהוא נושא על גופו אקדח מסוג FNטעון במחסנית ובה 10 כדורים. הנאשם כבן 30 אב ל-2, נעדר עבר פלילי. נקבע מתחם ענישה שנע בין 10 עד 30 חודשי מאסר, כשבסופו של דבר הושת עליו 12 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנה הסנגור לת"פ (חי') 44579-08-15 **מדינת ישראל נגד גרבאן** (ניתן ביום 16.3.16), שם הורשע הנאשם בעבירות בנשק, זאת לאחר שנשא אקדח חצי אוטומט שבתוכו מחסנית ללא כדורים. על הנאשם כבן 21 הוטל 12 חודשי מאסר בפועל לאחר שנקבע מתחם ענישה שנע בין 7 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

30. לטענת ב"כ הנאשם, מדובר בנאשם צעיר מאוד כשבזמן ביצוע העבירה מלאו לו 20 שנה. עוד טען כי בהתאם לסעיף 40ט(6) לחוק העונשין וכן לפי הפסיקה שהגיש, גיל צעיר של נאשם מהווה פקטור שיש להתחשב בו ולהכניסו במניין השיקולים בעת קביעת המתחם.

31. בנוסף, מציין הסנגור כי הנאשם נורה ונפצע קשה וכעת הינו סובל מנכות ומפוסט טראומה (הגיש מסמכים רפואיים). לדבריו לא ידוע על סכסוכים קונקרטיים שיש לנאשם וכי ביצוע העבירה היה כחלק מהתמודדות בפוסט הטראומה מימנה סובל. הנשק למעשה העניק לו תחושת ביטחון וכי ברי שלא עשה בו שימוש מעולם.

32. נוכח כל האמור, ביקש הסנגור לחרוג לקולא ממתחם הענישה שיקבע ולהטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר ולהפנותו לממונה על עבודות שירות לשם קבלת חוות דעת בעניינו וכל זאת בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בסיבה אשר הביאה אותו לכדי ביצוע העבירה, וכן להמלצת שירות המבחן כי מאסר בפועל עלול לפגוע במצבו הנפשי שיתכן ויחמיר במהלך המאסר.

דין וגזירת הדין:

33. לפניי נאשם יליד שנת 1996, שהורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במספר עבירות של **החזקה ונשיאת נשק**.

34. הנאשם נתפס כשהוא נושא אקדח עם מחסנית שבתוכה 7 כדורים. הנאשם הודה כי הסתובב במשך שנה כשהאקדח עמו, כל זאת בלי רישיון להחזקת נשק ובניגוד לחוק.

35. עבירות בנשק כמו אלו שעבר הנאשם הינן עבירות חמורות במהותן. נשק הוא כלי מסוכן והחזקתו מחייבת רישוי כחוק אשר קודמות לו הכשרה ובדיקות שונות. הסיכון הגלום בהחזקתו, נשיאתו ובשימוש בו שלא כדין, ברור מאליו.

36. עבירות בנשק הפכו ל"מכת מדינה" ובתי המשפט חזרו רבות על הסכנה הטמונה בעבירות אלו ועל מדיניות הענישה המחמירה, ודי אם אפנה בעניין הזה לע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (ניתן ביום 28.11.11), שם נקבע כי:

"הגיעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו. נשק המוחזק שלא כדין עלול למצוא דרכו לידיים עוינות ועלול גם לשמש למטרות פליליות".

37. בשנים האחרונות, המגמה בפסיקה היא להחמיר בענישה בעבירות נשק, זאת בשל ריבוי העבירות המבוצעות בנשק שממדיהן הולכים ומתעצמים, התחושה שנשק בלתי מורשה מצוי בידי כל מי שחפץ וכן בשל הסכנה הנשקפת מנשק זה לציבור - ראו ע"פ 9373/10 **חמד וותד נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.9.11); ע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.12.11); ע"פ 318/11 **מדינת ישראל נגד אבו ערב** (ניתנה ביום 5.12.11), וע"פ 4450/11 **עספור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.2.12). מגמה שזכתה לתמיכה מליאה בפסק דין שניתן בע"פ 1323/13 **רן חסן ואח' נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.13) (להלן: "**חסן**"), שם קבעה השופטת ע. ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית כל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

ראוי לציין כבר עתה כי הנסיבות בעניין חסן הן חמורות יותר מהנסיבות של המקרה שבפני. מדובר בעבירות סחר בנשק מסוג רימון הלבם וסחר בסמים לסוכן משטרתי כשלנאשמים עבר פלילי מכביד, חרף הנסיבות המחמירות הוטל על מערער 1 עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ועל השני 36 חודשים, להבדיל מהנאשם שבפני שהחזיק אקדח עם מחסנית ללא כדורים, צעיר, עברו נקי וזו המעידה הראשונה.

38. אדגיש כי הענישה במקומותינו היא אינדיווידואלית ומותאמת לנסיבות ולנאשם הספציפי העומד לתת את הדין בפני ביהמ"ש, לכן יש לבחון כל מקרה ונסיבותיו, לרבות הנסיבות האישיות של הנאשם שעומד לדין בפני בית המשפט. וכך נקבע בע"פ 3210/06 **עמארה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 18.03.07):

"הפרמטרים הרלבנטיים האפשריים לגזירת העונש על עבירה זו כשלעצמה, הם חומרת התוצאה, השאלה האם היו בני אדם במקום והועמדו בסכנה, עברו הפלילי של הנאשם וכיוצא בזה".

39. באי כוח הצדדים הציגו בפני בית המשפט פסיקה ענפה בעבירות דומות ובה קשת רחבה של עונשים, כל צד הפנה לפסיקה המתאימה לטענותיו, המאשימה לזו המחמירה והסנגור לזו המקלה, אך כידוע, אין מקרה אחד דומה לשני וכל מקרה ונסיבותיו הוא.

40. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, במקרים רבים ודומים למקרה שלפנינו, עולה כי הוטלו על נאשמים שהחזיקו נשק ותחמושת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופות משתנות והפסיקה שלהלן תמחיש זאת:

(-) ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.12.09), שם הורשע המערער על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק ותחמושת. על המערער, הנעדר עבר פלילי, הוטל 6 חודשי מאסר בפועל. הערער על חומרת העונש נדחה.

(-) ת"פ (חי') 44579-08-15 **מדינת ישראל נ' ג'רבאן** (ניתן ביום 16.03.16), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם בן 21, רווק בעל 3 הרשעות קודמות. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 7 עד 30 חודשי מאסר בפועל כשבסופו של יום הושת על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

(-) ע"פ 7139/12 **גורנו ליאור נגד מ"י** (ניתן ביום 7.3.13): בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער שהורשע בשתי עבירות של החזקת נשק והעמידו על 6 חודשים (תחת 8 חודשים) שירוצו בעבודות שירות, תוך התחשבות בעברו הנקי כמעט של המערער, חלוף שנים רבות מאז העבירות ואת העובדה שהמערער לא שב לעבירות וכן התפתחותו המקצועית והמשפחתית החיובית.

(-) ע"פ 1505/14 **לידאוי נגד מ"י** (ניתן ביום 4.11.14): בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער שהורשע בעבירה של החזקת נשק והעמידו על 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות (תחת 8 חודשים).

(-) ע"פ 4945/13 **מ"י נגד עבד אלכרים סלימאן**, (ניתן ביום 19.1.14) - (להלן - "עניין **עבדאלכרים**"): כאן הורשע המשיב לאחר שמיעת ראיות בעבירות של רכישה והחזקת נשק, רכישה והחזקת תחמושת, נשיאה והובלת נשק ונשיאה והובלת תחמושת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מעשה פיזיות ורשלנות והסתייעות ברכב לביצוע פשע.

בית המשפט המחוזי בנצרת השית על המשיב עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה על קלות העונש תוך קביעה כי:

"במקרה הפרטני שלפנינו הגעתי לידי מסקנה כי למשיב סיכוי של ממש להשתקם, באופן המצדיק חריגה מהמתחם שנקבע בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק, ולפיכך איני רואה לשנות מהעונש שנגזר עליו. המשיב הוא בחור צעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי עד למעצרו בתיק זה. עברו נקי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. מהתסקירים שנערכו בעניינו עולה כי הוא הודה במיחוס לו, נטל אחריות מלאה למעשיו ושיתף פעולה עם נציגי שירות המבחן. קציני המבחן התרשמו כי למשיב אין דפוסי התנהגות עבריינים וכי עצם ניהול ההליך והחזקתו במעצר ולאחר מכן במעצר בית - הרתיעו אותו, כך שהסיכוי שישוּב לבצע עבירות דומות בעתיד הוא נמוך. עוד העריכו קציני המבחן כי ביכולתו לערוך שינוי משמעותי בחייו, ודווקא כניסתו לבית הסוהר תחשוף אותו להתנהלות עבריינית, כאשר קיים חשש לניצולו על-ידי אחרים. נתונים אלה בשילוב הרקע לביצוע העבירות, שאינו "עברייני טהור", מלמדים כי למשיב פוטנציאל שיקום גבוה במידה המצדיקה לחרוג מהמתחם ולהותיר על כנו את העונש שנגזר עליו בבית המשפט קמא, שעיקרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. נותר רק לקוות כי ההימנעות מהחמרת עונשו תביא לשיפור במצבו הנפשי של המשיב, וכי הוא ישכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו ויעלה על דרך הישר"

יודגש כי בית המשפט העליון בעניין עבד אלכרים סקר את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים והגיע למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל וככלל אין להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות. יחד עם זאת קבע בית משפט העליון כי במקרה הפרטני דן למשיב סיכוי של ממש להשתקם, דבר שמצדיק חריגה לקולא ממתחם הענישה והטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

41. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נראה כי הנאשם אכן התכוון ותכנן את המעשה מבעוד מועד, למעשה החזיק בנשק במשך כשנה ונשא אותו עמו מחוץ לביתו. לדבריו הוא נשא את האקדח בכדי להסב לו תחושת ביטחון עקב אירוע ירי קודם שכתוצאה ממנו נפגע בגופו. הנאשם היה מודע לכלי הנשק ולטיבו, אף על פי שלא עשה בו שימוש כפי שנטען, הרי בבוא הרגע כשירגיש מצוקה ויחליט כי הנשק נחוץ לו נראה כי ייקח את החוק לידיים ולא יהסס להשתמש בו. יחד עם זאת, יש לבחון ולשקול במניין השיקולים את הנסיבות אשר הביאו אותו לכדי ביצוע העבירה, שלפי טענת הנאשם, בעקבות טראומה שעבר הינו מרגיש בצורך לנשיאת הנשק להגנתו העצמית.

לעניין זה ראוי להפנות לע"פ 1332-04 פס' נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 541 544 (2004), בו נאמר כי יש להתייחס לסוג הנשק המוחזק, התכלית שלשמה מוחזק, ולסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש;

"בבוא בית-המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב

בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית-המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדיון, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש (השוו ב"ש 625/82 מחמוד נ' מדינת ישראל [1]). כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית, וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת."

42. יחד עם זאת, יש לציין כי במקרה דנן הנאשם נורה ביום 22.02.16 ולפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, האחרון השיג את האקדח "**בסמוך לפני יום 22.02.16**", כך שהנאשם החזיק בנשק בטרם אירוע הירי, אך ייתכן כי הוא הרגיש בצורך בהחזקת נשק להגנתו העצמית עוד בטרם חווה את הטראומה מימנה סובל בעקבות אירוע הירי, ומכאן שלאחר אירוע הירי הרגיש צורך בנשיאת נשק במשך שנה עד שנעצר בתיק זה, זאת כדי שישמשו להגנה עצמית, בעקבות טראומה שחוהה, כך לטענתו.

43. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה אותה עבר הנאשם, נע במקרה דנן בין 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

44. גזירת עונשו של נאשם בתוך מתחם הענישה שנקבע לעולם תהיה אינדיבידואלית. יש לקחת בחשבון נסיבות שאינן קשורות לעבירה עצמה, אלא לנאשם הספציפי שביצע אותה (סעיף 40יא לחוק העונשין וראו גם ע"פ 10444/06 **עייני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.04.07)).

45. בנסיבות העניין, לא נגרם נזק ממשי לצדדים שלישיים שנפגעו מהנאשם ומביצוע העבירה, הנאשם שיתף פעולה עם רשויות האכיפה והודה בטרם החלה שמיעת הראיות.

46. לכל אלה יש להוסיף את מצבו הנפשי של הנאשם הסובל מהפרעה פוסט טראומטית ואת המלצת שירות המבחן להטיל עליו עונש מאסר בעבודות שירות, על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בטיפול הפסיכיאטרי ולצמצם את הפגיעה בתפקודו ומניעת החמרה במצבו הנפשי - (לעניין המעמד והמשקל שיש ליתן להמלצה כאמור של שירות המבחן, ראו: ע"פ 8706/15 **חמודה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 6.7.16); ע"פ 4102/08 **דירבאס נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 10.12.08)).

47. עוד יודגש כי יש ליחס משקל לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי וביצע את העבירות נשוא כתב האישום המתוקן כשהוא בן 20 ולכן יש לתת משקל להיותו של הנאשם בגדר "בגיר צעיר", שיש לו פוטנציאל שיקומי כפי שזה בא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ומאסרו בכלא יסב לו נזק רב ויחמיר את מצבו הנפשי - ראו לעניין זה ע"פ 7781/12, **פלוני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.6.13), שם התייחס כבוד השופט ג'ובראן לשיקולים המיוחדים את קבוצת ה"בגירים הצעירים" בקבעו כי:

"יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של קבוצת ה"בגירים צעירים". חשוב להבהיר כי אין בקביעתנו זו כדי לקבוע כי בגזירת עונשם של קבוצה זו, יש לשקול שיקולים זהים לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקובעו את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקול בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו..."

48. שקלתי ונתתי דעתי למכלול השיקולים והנסיבות שפורטו לעיל ומבלי להתעלם מחומרת העבירה, ובהתחשב בהמלצת שירות המבחן, אני רואה לתת חשיבות לפן השיקומי בעניינו של הנאשם ולחרוג לקולא ממתחם הענישה שקבעתי לעיל - לעיין חשיבות הפן השיקומי של נאשמים ראו ע"פ 6914/10 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 27.2.12), שם ננקט צעד טיפולי בגדרי ערעור, כאשר שירות המבחן המליץ על כך.

סוף דבר:

49. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ובהתחשב במכלול הנסיבות ובעיקר, סוג וכמות הנשק (אקדמ ומחסנית שבה 7 כדורים), הרקע הנורמטיבי של הנאשם, עברו הנקי, גילו הצעיר, הודאתו המידית, לקיחת האחריות, מצבו הנפשי, הפוטנציאל השיקומי הטוב ותסקיר שירות המבחן החיובי; נראה לי כי הנאשם הפנים את הפסול שבהתנהגותו ולמד לקח מהסתבכותו הראשונה ולכן החלטתי לחרוג לקולא, תוך התחשבות במתחם הענישה ההולם וזאת משיקולים שבטובת האינטרס הציבורי והוא שיקום הנאשם, ועל מנת לאפשר לו לעלות על דרך הישר, כאשר שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה עלולה לפגוע באורחות חייו הנורמטיביות, החמרת מצבו הנפשי והפנמת נורמות עברייניות, במידה ויהיה במגע עם אסירים אחרים, אני רואה שלא למצות את הדין עם הנאשם שבפניי ומחליט לגזור עליו את העונשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות, אם ימליץ על כך הממונה על עבודות השירות.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, כשהתנאי הוא, שהנאשם לא יישא עונש זה אלא אם, תוך 3 שנים, יעבור עבירה בה הורשע, ויורשעו עליה בדין.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם קנס כספי בסך 3,000 ש"ח, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים, כאשר התשלום הראשון יהיה ביום 1.1.18.

ד. הנאשם יועמד למבחן בפיקוח שירות המבחן למשך שנה ממועד סיום ריצוי העונש במסגרת עבודות השירות.

זאת ועוד הוסבר לנאשם כי היה ולא ישתף פעולה עם שירות המבחן ויפר את צו המבחן, עלול שירות המבחן לבקש מבית המשפט לשוב ולגזור את דינו, וכי אז בית המשפט יטיל עליו עונש מאסר בפועל נוסף לזה שהטיל במסגרת גזר הדין.

בנסיבות הנ"ל מתבקש הממונה להגיש את חוות דעתו עובר למועד שיקבע להלן. הממונה יוכל לזמן את הנאשם לראיון באמצעות בא כוחו עו"ד רן שטרצר בטל': 052-4557351, פקס: 09-7457370.

אני קובע ישיבה נוספת ליום **13.12.17 שעה 10:00**.

הוסברה לנאשם חובתו להתייצב לדין שייקבע ולשתף פעולה עם הממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית משפט עליון תוך 45 יום מיום מתן ההחלטה בעניינו של הנאשם ביחס לאופן ריצוי עונשו; הגם שבמסגרת ההחלטה אשוב ואדגיש זכות הערעור ומועדה.

המזכירות תמציא לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות עותק מגזר הדין.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, במעמד הנאשם, בא כוחו עו"ד רן שטרצר וב"כ המאשימה עו"ד רמי סלאמה.